

Janusz Lehmann

Konferencja naukowa Międzynarodowego Instytutu Konserwatorskiego (IIC) na temat konserwacji zabytków kamiennych i drewnianych, Nowy Jork 7-13 czerwiec 1970

Ochrona Zabytków 23/4 (91), 325-326

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*KONFERENCJA NAUKOWA MIĘDZYNARODOWEGO INSTYTUTU
KONSERWATORSKIEGO (IIC) NA TEMAT KONSERWACJI ZABYTEKÓW
KAMIENNYCH I DREWNIANYCH, NOWY JORK 7–13 CZERWIEC 1970*

Międzynarodowy Instytut Konserwatorski (The International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works, Londyn, 176 Old Brompton Road) organizuje co 2–3 lata konferencje naukowe poświęcone wybranym zagadnieniom konserwacji zabytków. Poprzednia (3) konferencja odbyła się w 1967 r. w Londynie a jej przedmiotem były zagadnienia klimatologii muzealnej. Ostatnią (4) konferencję poświęconą problemom konserwacji zabytków kamiennych i drewnianych zorganizowano w Nowym Jorku w Metropolitan Museum of Art, które obchodzi w tym roku 100-lecie swego istnienia.

Tematyka konferencji określona została rosnącymi potrzebami praktycznej konserwacji zabytków sztuki, archeologii, architektury i urbanistyki związanymi z podejmowaniem coraz poważniejszych i szerszych inicjatyw konserwatorskich zarówno w skali poszczególnych krajów jak i międzynarodowych. Obok konieczności sprecyzowania kwestii organizacyjnych i ekonomicznych podejmowanych przedsięwzięć, wymagają one wypracowania metodyki wykonawczej, zgodnej ze współczesnymi osiągnięciami w zakresie historii, estetyki i techniki konserwacji zabytków. W konferencji wzięło udział 265 delegatów z 28 krajów. Ze strony polskiej uczestniczyli: doc. dr Hanna Jędrzejewska, prof. Bohdan Marconi, doc. dr Wiesław Domaśkowski i dr Janusz Lehmann.

Referaty konferencji wydrukowano w tomie wydanym przez IIC zatytułowanym „Conservation of Stone a. Wooden Objects” (Konserwacja Zabytków Kamiennych i Drewnianych) i doręczono uczestnikom przed konferencją.

Przedyskutowano na konferencji 35 referatów, w tym następujące referaty delegatów polskich:

1. W. Domaśkowski — Strukturalne wzmocnianie kamieni roztworami żywic epoksydowych.
2. H. Jędrzejewska — Usuwanie soli rozpuszczalnych z kamienia.
3. J. Lehmann — Zniszczenia powodowane nagromadzeniem soli w zabytkach kamiennych.
4. B. Marconi — Techniczne i estetyczne problemy konserwacji rzeźb średniowiecznych.

W referatach i dyskusji omawiano zagadnienia technicznej i estetycznej prawidłowości konserwacji zabytków kamiennych i drewnianych, problemy wietrzenia kamienia i rozkładu drewna, czynniki powodujące przyspieszone niszczenie zabytków kamiennych i drewnianych takie jak szkodniki biologiczne, wilgoć, zmiany temperatury, zanieczyszczenia powietrza i nieprawidłowe zabiegi techniczne i konserwatorskie, jak również metody zabezpieczenia i konserwacji zabytków zmierzające do zmniejszenia lub eliminacji wpływu czynników powodujących przyspieszone wietrzenie kamienia i rozkład drewna.

W ramach konferencji umożliwiono uczestnikom zwiedzenie czołowych muzeów Nowego Jorku (Metropolitan Museum of Art, American Museum of Natural History, Brooklyn Museum, Museum of Modern Art) zbiorów i pracowni konserwatorskich

(Metropolitan Museum, Hispanic Society, Yale University Museum, Brookhaven National Laboratory, Philadelphia University Museum), uczelni kształcącej konserwatorów (Institute of Fine Art — New York University) i kolekcji (Frick Collection, Museum of American Indians, Yale University Library).

Janusz Lehmann

*PRACE KONSERWATORSKIE NA TERENIE WOJEWÓDZTWA
WROCLAWSKIEGO W LATACH 1948—1968.*

Pod powyższym tytułem ukazała się ostatnio praca zbiorowa zespołu Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu, wydana przez Zakład Narodowy im. Ossolińskich w małym nakładzie 330 + 120 egzemplarzy. „Ochrona Zabytków” normalnie informuje czytelników o przebiegu prac konserwatorskich w poszczególnych województwach. Odnośnie woj. wrocławskiego z przyczyn nie zależnych od redakcji nie mogliśmy zamieścić normalnej kroniki konserwatorskiej z tego terenu i wszystkich zainteresowanych kierujemy do wspomnianego wydawnictwa.

Obszerne to opracowanie (183 str. + 191 il.) omawia realizacje konserwatorskie zarówno na odcinku architektury jak i zabytków ruchomych.

Redakcja